

(1) לצוות כי הבנין או המבנה שהעברה נעשתה בהם יהרסו או ייעקרו ע"י אותו אדם או ע"י אדם אחר, או
(11) ליתן כל צו אחר (לרבות צו-סגירה) נגד אותו אדם או נגד כל אדם אחר בענין הרהוב או הבנין או המבנה או בענין בניהם או שנויים, או בכל ענין אחר, ככל אשר ימצא בית המשפט לנכון:

בתנאי שאין ליתן צו כזה נגד כל אדם אחר שלא נתחייב בדין, עד שלא נתתן לאותו אדם אחר האפשרות להשמיע את טענותיו:

ובתנאי שמקום שהחלו בבניית בנין או מבנה בלא רשיון, או שהולכים ובונים איזה בנין שלא בהתאם לרשיון ובתאריך שהוחל בו כל מ"מ משפטי עפ"י סעיף זה לא הושלם הבנין או המבנה, או שאותו בנין או מבנה הושלמו במשך תקופה של שלשה חדשים לפני תאריך התחלת המו"מ המשפטי עפ"י סעיף זה, יצוה בית המשפט להרוס ולעקור את הבנין או המבנה, אלא אם כן הראה הנתבע נימוק מספיק שלא לעשות כן.

לצורך תנאי זה רואין בנין או מבנה כמושלמים משנתקבלה מאת הועדה המקומית תעודה שהבנין או המבנה ראויים לחפיסה.
בית המשפט רשאי לקבוע את הזמן שבו מותר לבצע כל צו שניתן עפ"י סעיף זה.

(ב) ע"י החלפת המלים „רשאי בית המשפט” המופיעות בסעיף-קטן (2) של אותו סעיף ובתנאי לאותו סעיף-קטן, במלים „על בית המשפט”.

12. סעיף 36 מהפקודה העיקרית יתוקן:—

(א) ע"י הכנסת המלים „או להמשיך ולנהוג בכל שמוש-שלא-בהתאמה” לאחר המלים „להוציא לפועל כל עבודה”, וע"י הכנסת המלים „או להמשיך” לאחר המלים „להוציא לפועל”, המופיעות בסעיף-קטן (1) של אותו סעיף;
(ב) ע"י מחיקת המלים „לא יותר מעשרה פונט” המופיעות בסוף סעיף-קטן (2) לסעיף 36, והחלפתן במלים דלקמן:—

„לא יותר מעשרה פונטים בעד כל יום שבו אינו מקיים את הצו או מתרשל בקיומו של הצו לאחר שניתן”.

הרולד מק-מיכאל

נציב עליון.

17 במרץ, 1938.

פקודת ההלואות (גבית רבית).

מס' 9 לש' 1938.

פקודה הקובעת כי סכום הרבית הניתן להגבות על הלואות ידועות יכול לעלות על סכום הקרן, למרות הוראות החוק העותומני.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם. הקצר.

1. פקודה זו תקרא פקודת ההלואות (גבית רבית), 1938.

פירוש.

2. המונח „חברה מאושרת” שבפקודה זו, פירושו חברה לעסקי בנק או חברה אחרת שנתאגדה או נרשמה כחוק בפלשתינה (א"י), ואושרה ע"י הנציב העליון עפ"י הוראות פקודה זו: